

DOI: <https://doi.org/10.54937/ssf.2022.21.4.9-18>

Vybrané aspekty diagnostikovania a hodnotenia hudobno-interpretáčnych výkonov

Selected Aspects of Diagnosis and Evaluation of Music-interpretation Performances

Silvia Adamová

Abstract

This paper reflects some aspects and problems of diagnosing and evaluating the musical interpretation of performances, regardless of the level of education. It brings a view of the issue from the general didactic-diagnostic view, to specific proposals for individual criteria of rating of the given performances.

Keywords: Diagnostics. Evaluating. Music. Interpretation. Performance.

Úvod

Diagnostikovanie a hodnotenie sú z pedagogicko-psychologického hľadiska nepochybne jedny z najnáročnejších fáz edukačného procesu tak pre učiteľa, ako aj žiakov či študentov (ďalej len študentov). Po teoretickej stránke sú vo všeobecnosti výborne reflektované nielen v zahraničnej, ale aj českej a slovenskej pedagogicko-didaktickej literatúre, a preto v tomto smere nie je potrebné autorov nijako dopĺňať. Špecifikácia daných fáz v oblasti hudobno-edukačného procesu a špeciálne tzv. hudobno-interpretáčnych výkonov však obsahuje isté medzery a to z toho dôvodu, že nedostatkom trpí aj samotná hudobno-pedagogická literatúra. S teoretickými poznatkami o diagnostikovaní a hodnotení študentov sa človek študujúci hudobné umenie stretne len veľmi okrajovo (v rámci programov na získanie pedagogickej kvalifikácie), a preto prichádza do pedagogickej praxe (nielen) v tomto smere nepripravený a je nútený postupovať intuitívne. Nedostatočná odborná reflexia diagnostikovania a hodnotenia (ďalej aj len posudzovanie) v hudobnom školstve pravdepodobne pramení aj z množstva subjektivismu, ktorý ich sprevádza. Sme však toho názoru, že práve intuitívny a nesystematický prístup v posudzovaní študentov môže viesť k závažným pochybeniam, ktoré sa môžu negatívne premietnuť do motivácie, sebadôvery, sebareflexie a ďalších kľúčových aspektov vývoja mladej umeleckej osobnosti. Preto sme sa v nasledujúcom texte pokúsili o zhrnutie východísk a návrh systematiky posudzovania hudobno-interpretáčnych výkonov.

Všeobecné východiská

Keďže základným cieľom každého vyučovania je zdokonaľovanie študentov v rôznych oblastiach, zákonite jeho súčasťou musí byť aj diagnostikovanie a hodnotenie, ako nástroj na zlepšovanie pedagogického pôsobenia na študenta na základe znalosti diagnostických výsledkov (Gavora, 2015, s. 8). Obst upozorňuje, že v zásade ide o dve rôzne fázy, ktoré majú medzi sebou kauzálny vzťah – fáza diagnostikovania (ako synonymum sa nám ponúka pojem „kontrola“) a fáza hodnotenia (ako synonymum sa nám ponúka pojem „posúdenie“ alebo dnes čoraz častejšie používaný pojem „evalvácia“), pričom proces hodnotenia úrovne vedomostí a schopností je záverečnou fázou vyučovacieho procesu, no fáza diagnostikovania je uvádzaná v literatúre na konci vyučovacieho procesu len z metodických dôvodov, pretože inak prelína všetky fázy vyučovania (Obst, 2009, s. 403). Z toho vyplýva, že diagnostikovanie smeruje k hodnoteniu výsledkov vyučovacieho procesu, ktoré zároveň generuje ďalšiu potrebu diagnostikovania, resp. potrebu preveriť účinnosť a správnosť predchádzajúceho posudzovania. I keď diagnostikovanie smeruje k hodnoteniu, nemusí k nemu vždy zákonite dospieť, nakoľko je samostatným a zo strany pedagóga v rámci vyučovania neustále prebiehajúcim implicitným procesom, ktorý slúži na promptnú koordináciu výučby. Pedagóg v rámci daných fáz stojí pred otázkami ako: Čo kontrolovať a hodnotiť? Kedy a ako študentov hodnotiť? Aký postup kontroly a hodnotenia zvoliť, aby hodnotenie učebných výkonov bolo spravodlivé, spoľahlivé aj časovo efektívne? (Bajtoš, 2013, s. 247).

V podmienkach (nielen) hudobného školstva sa pedagogická diagnostika zaoberá sledovaním podmienok, priebehu a výsledkov výchovno-vzdelávacieho procesu a vedomosťami a schopnosťami študenta, resp. skupiny študentov, čo vedie k optimalizácii vyučovacieho procesu a ďalšieho vývoja diagnostikovaného (Marešová, 2012, s. 87). Miller popisuje, že ide o jednu z najproblematickejších oblastí výučby, ktorej sa nevenuje dostatočná pozornosť: *„Teória a príprava pedagógov pre zisťovanie výsledkov vo vzdelávaní nebýva stredom záujmu obzvlášť vysokoškolských pedagógov, aj keď má pre študenta často podstatný význam! Nesprávne posudzovanie výsledkov vzdelávania pedagógom môže byť nielen demotivujúcim prvkom pre študenta, ale môže mať významný dopad aj na jeho život, niekedy spôsobuje aj odchod zo štúdia a životnú reorientáciu“* (Miller, 2012, s. 203). V hudobnom školstve sa práve táto myšlienka stáva kvôli vysokej miere individuálnej organizácie vyučovacieho procesu a špecificky dynamických vzťahov učiteľa so študentom ešte kritickejšou a citlivejšou. V tomto smere by bolo užitočné a potrebné uskutočniť výskum, ktorým by sa preverili procesy posudzovania hudobno-interpretáčnych výkonov, spôsobilosti pedagógov v tejto oblasti a najmä dopady rôznych štýlov posudzovania na motiváciu študentov v rámci ich celoživotného hudobného vývoja.

Diagnostikovanie a hodnotenie v hudobnom školstve vo všeobecnosti

Spoločným predmetom diagnostikovania a hodnotenia na všetkých stupňoch hudobného školstva (hudobný odbor v základných umeleckých školách, hudobné konzervatóriá a fakulty vysokých škôl so zameraním na štúdium hudby) je úroveň rozvoja špeciálnych (hudobných) schopností študentov a nadobudnutých zručností a spôsobilostí potrebných pre vykonávanie určitých hudobných činností. Kompetencie vykonávať hudobné činnosti na požadovanej kvalitatívnej úrovni študenti získavajú primárne v rámci hudobno-výchovných predmetov ako hra na nástroji, hra z listu, komorná hra, hra v orchestri, improvizácia atď.

Súčasťou posudzovania v hudobno-výchovných predmetoch (najmä tzv. hudobno-teoretických predmetoch) môžu byť a sú aj vedomosti, no ťažisko spočíva na preverovaní a hodnotení výkonu či produktu študenta, s čím sa spájajú predovšetkým schopnosti, zručnosti a spôsobilosti (možný vplyv vedomostí na ich formovanie však nemožno vylučovať ani podceňovať). Tie sú diagnostikované v procese vykonávania hudobných činností alebo na základe predloženia hudobného produktu.

Posúdenie výsledkov vyučovacieho procesu má podľa Tureka 3 zložky: kvantitatívnu charakteristiku – študent v skladbe pamäťovo vypadol trikrát, kvalitatívnu charakteristiku – študent mal v skladbe pamäťové výpadky a hodnotiaci úsudok – študent sa zhoršil (Turek, 2008, s. 344).

Hodnotenie výkonu študenta má podľa Brauna obsahovať posúdenie a vyjadrenie rozdielu medzi podaným výkonom a požiadavkami, poukázanie na príčiny stavu v jeho študijnom procese, ponúknutie možností ako daný stav ďalej smerovať a vyjadrenie dôvery v schopnosti a snahu študenta (Braun, 2014, s. 249). Preto je dôležité, aby bol študentský výkon hodnotený nielen klasifikačným stupňom, ale aj slovne, v prípade komisionálnej skúšky ideálne zo strany všetkých posudzovateľov, ktorí by vysvetlením svojho prístupu v hodnotení pomohli študentovi smerovať jeho ďalší umelecký vývoj.

V oblasti hudobného vzdelávania sú predmetom posudzovania:

A. Hudobné výkony

a. Hudobno-interpretovaný výkon

i. vokálny

ii. inštrumentálny

iii. vokálno-inštrumentálny

iv. dirigentský

b. Hudobno-tvorivý (improvizačný) výkon

i. vokálny

ii. inštrumentálny

iii. vokálno-inštrumentálny

B. Hudobné produkty

a. hudobné dielo (hudobná kompozícia, hudobná skladba)

b. hudobný projekt (produkt hudobno-dramaturgickej a hudobno-manadžárskej tvorby).

Medzi uvedenými predmetmi ide zákonite o odlišné metódy diagnostikovania a kritériá hodnotenia. Spoločným znakom je pridelovanie klasifikačných stupňov a to v prípade komisionálnej skúšky na základe 25-bodovej stupnice (najmä konzervatóriá a vysoké školy), pričom sa jednotlivé intervaly pre klasifikačné stupne líšia v závislosti od stupňa hudobného školstva a počtu klasifikačných stupňov používaných v rámci daného stupňa hudobného školstva (v základných umeleckých školách 1-4, na konzervatóriách 1-5, na vysokých školách A-FX).

Výkony či produkty sú predmetom diagnostikovania a hodnotenia v priebehu celého školského či akademického roka, ťažiskovo na štvrťroku, na polroku, resp. na konci semestra.

Na Slovensku je považovaný za záverečnú prácu v hudobnom školstve výkon (skúška alebo koncert) alebo produkt (hudobné dielo alebo hudobný projekt) na požadovanej úrovni absolventa daného štúdia. Výkon alebo predloženie produktu je súčasťou skúšok aj v študijných programoch učiteľstva hudobnej výchovy na pedagogických fakultách.

Najproblematickejšou oblasťou posudzovania študentských výkonov a produktov sú kritériá a zásady. Doposiaľ sme sa na Slovensku nestretli so systematickou, ktorá by ich sumarizovala. Vzhľadom na to, že v kontexte vzdelávania by daný výkon alebo produkt mal určité atribúty mať, je možné tým pádom stanoviť a popísať aj určité metódy, faktory a kritériá jeho posudzovania. Preto v nasledujúcom texte predkladáme vlastný popis diagnostických metód, faktorov a kategorizáciu kritérií preverovania a hodnotenia hudobno-interpretáčnych výkonov opierajúc sa o myšlienky Františka Sedláka a Hany Váňovej (2013).

Metódy diagnostikovania hudobno-interpretáčnych výkonov

V hudobno-interpretáčnom výkone ide o interpretáciu alebo reprodukciu existujúceho hudobného diela, pričom je jedno, v akej podobe je uchované (noty, grafická partitúra, zvukový záznam, audiovizuálny záznam). Úlohou interpreta ako tlmočníka pôvodného hudobného obsahu je jeho čo najlepšie naštudovanie a predvedenie.

Diagnostikovanie týchto výkonov zákonite zahŕňa pozorovanie a následné vyhodnocovanie pozorovaného na základe predchádzajúcej skúsenosti. V rámci týchto psychických operácií dochádza k využívaniu komparácie, kategorizácie, analýzy, syntézy a ďalších nástrojov myslenia.

Doplňujúcou metódou v rámci diagnostikovania týchto výkonov môže za účelom vytvorenia čo najkomplexnejšieho obrazu byť aj následný rozhovor (pohovor) s účinkujúcim, ktorý výpoveďou o svojom výkone môže v mnohých prípadoch veľmi výrazne reformovať výsledok diagnostikovania.

Metódy diagnostikovania hudobno-interpretáčnych výkonov môžeme kategorizovať nasledovne (podľa Tureka, 2008, s. 345):

- A. Podľa spôsobu pozorovania výkonu
  - a. Auditívne – počúvanie výkonu bez vizuálneho vnemu
  - b. Audio-vizuálne – počúvanie aj vizuálne sledovanie výkonu;
- B. Podľa frekvencie diagnostikovania
  - a. Jednorazové – týka sa predovšetkým výkonov naživo
  - b. Opakované – týka sa predovšetkým výkonov zachytených na záznamovom médiu;
- C. Podľa hĺbky diagnostikovania
  - a. Syntetické – zameranie skôr na celkový dojem z výkonu
  - b. Analytické – zameranie skôr na jednotlivé zložky výkonu
  - c. Komplexné – diagnostikujúci sa zameriava na jednotlivé zložky výkonu a berie do úvahy aj celkový dojem;
- D. Podľa časového rámca výkonu
  - a. Priebežné – diagnostikovanie počas trvania výkonu
  - b. Dodatočné – diagnostikovanie výkonu po jeho skončení za pomoci reminiscencií a responzie;
- E. Podľa počtu hudobníkov
  - a. Individuálne – diagnostikovanie výkonu jedného hudobníka
  - b. Komorné – diagnostikovanie výkonu komorného telesa (2 a viac hudobníkov)
  - c. Orchestrálné, resp. súborové – diagnostikovanie výkonu veľkého hudobného telesa
  - d. Kombinované – diagnostikovanie výkonu jednotlivca v spolupráci s určitým typom telesa alebo diagnostikovanie výkonu komorného telesa v spolupráci s iným typom telesa;
- F. Podľa časového zaradenia a funkcie
  - a. Prijímacie skúšky – v hudobnom školstve ide primárne o talentové prijímacie skúšky, počas ktorých je výkon z hľadiska diagnostikovania najdôležitejším aspektom
  - b. Priebežné – prebiehajúce počas celého školského či akademického roka (výkony na interných koncertoch, interpretačných seminároch, verejných koncertoch, kurzoch a pod.)
  - c. Záverečné skúšky – v základnej umeleckej škole ide o výkon v rámci absolventskej skúšky, na konzervatóriu ide o výkon v rámci maturitnej skúšky (v 4. ročníku) a absolventský koncert (na konci štúdia), na vysokej škole ide o výkon v rámci štátnych skúšok a absolventské koncerty (bakalársky, diplomový, doktorandský).

Faktory ovplyvňujúce diagnostikovanie a hodnotenie hudobno-interpretáčnych výkonov

Diagnostický proces môže aj vo veci hudobných výkonov ovplyvňovať množstvo faktorov, ktoré môžu mať za následok zlepšenie či zhoršenie hodnotenia a takisto ich môžeme kategorizovať nasledovne:

A. Vonkajšie faktory

- a. Faktor prostredia – vplyv akusticko-klimatických a iných priestorových podmienok, v ktorých sa výkon odohráva
- b. Faktor nástrojov – vplyv kvality a možností hudobných nástrojov, ktoré sú vo výkone použité
- c. Faktor účastníkov – ide o možné narúšanie diagnostikovania (odpútavania pozornosti diagnostikujúceho) zo strany iných účastníkov v prostredí výkonu;

B. Vnútorne faktory

- a. Faktor osobnosti diagnostikujúceho – komplex osobnostných črt pedagóga môže mať významný vplyv na proces diagnostikovania i hodnotenia študenta
- b. Faktor momentálneho stavu diagnostikujúceho – na proces diagnostikovania má vplyv aj psychický a fyzický stav pedagóga v čase pozorovaného výkonu i v čase hodnotenia, ktoré môže s odstupom času bez ohľadu na výkon práve tento faktor významne ovplyvniť
- c. Faktor predchádzajúcej skúsenosti – na posudzovanie má výrazný vplyv aj to, nakoľko je pedagóg v oblasti diagnostikovania skúsený, koľko výkonov predtým pozoroval a posudzoval
- d. Faktor chybného vnímania študenta – môžeme ho kategorizovať nasledovne (podľa Marešovej, 2012, s. 87-94):
  - Haló efekt – tendencia posudzovať výkon študenta pod dojemom doterajších výkonov
  - Logická chyba – sklon posudzovať výkony tak, ako sa to zdá byť logické (napr. keď niekto vyhráva súťaž, tak musí aj dotýčný výkon byť hodnotený excelentne)
  - Veľkodušnosť – neobjektívna náklonnosť k miernosti v procese posudzovania (často sa prejavuje ako nadžžanie svojim zverencom)
  - Prísnosť – neobjektívna snaha posudzovať negatívnejšie než je skutočnosť (často sa prejavuje ako schválne podhodnocovanie študentov študujúcich pod vedením iného pedagóga)
  - Predsudky – neobjektívny obraz študenta vo vedomí pedagóga
  - Chyba kontrastu – pedagóg posudzuje študenta podľa seba ako jedinej dokonalej predlohy, nie je schopný akceptovať individualitu vo výkone
  - Figúra v pozadí – neadekvátne posudzovanie podľa príslušnosti študenta k určitej skupine či rodine (v hudobnom školstve sa často očakáva, že študent z hudobníckej rodiny bude podávať excelentné výkony)

- Tendencia k priemernému hodnoteniu – hľadanie zlatej strednej cesty, pri posudzovaní pedagóg zámerne prehliada nedostatky alebo naopak znaky vynikajúceho výkonu
- Stereotypizácia a analógia – pedagóg sa snaží pri posudzovaní držať určitých schém
- Tradícia – odvodzovanie názoru na výkon v závislosti na zaužívaných dogmách (napr. keď niekto hrá „rýchlo a silno“, tak musí dostať kladné hodnotenie)

Kritériá posudzovania hudobno-interpretáčného výkonu

Hudobno-interpretáčny výkon ako najčastejšie sa vyskytujúci výkon v rámci hudobného vzdelávania je často sprevádzaný veľkou dávkou subjektivismu, kvôli ktorému v rámci posudzovania dochádza k vyššie popísaným chybám. Diagnostikujúci najčastejšie analyzuje výkon vtedy, keď naň má napísať posudok. Ak ho má však priamo ohodnotiť známku, často sa nechá uniesť celkovým dojmom bez toho, aby si vo svojom vedomí daný výkon rozobral. V nasledujúcich riadkoch preto predkladáme návrh kritérií posudzovania hudobno-interpretáčného výkonu, ktorý vyplynul z dlhoročného pozorovania procesov diagnostikovania a hodnotenia a rozhovorov s diagnostikujúcimi pedagógmi o ich prístupoch.

A. Kritériá podľa splnenia predpísaných požiadaviek

a. Kvantitatívne – týkajú sa požadovaného množstva naštudovaného repertoáru (ak študent alebo hudobné zoskupenie naštudoval/o predpísaný počet skladieb, môže byť pripustený/é ku skúške, resp. získať hodnotenie)

b. Kvalitatívne – týkajú sa štýlového či formového rozpätia naštudovaného repertoáru (ak študent alebo hudobné zoskupenie naštudoval/o predpísané štýlové či formové zaradenie skladieb, môže byť pripustený/é ku skúške, resp. získať hodnotenie).

B. Kritérium dosiahnutého stupňa hudobného vzdelania – berie sa ohľad na úroveň celkových hudobných schopností študenta či jednotlivcov v hudobnom zoskupení vo vzťahu k ich veku a stupňu hudobného vzdelania.

C. Kritérium predlohy – posudzuje sa miera a úroveň zvládnutia notovej či inej predlohy, jej zákonitostí (správnosť nôt, rytmiky, artikulácie, dynamiky, tempa, celkovej štruktúry, značiek a ďalších požiadaviek predpísaných autorom).

D. Kritérium všeobecných psychologických schopností a spôsobilostí – týka sa najmä osobnostných vlastností študenta či jednotlivcov v zoskupení (napr. myslenie, inteligencia, logika, temperament, empatia, intuícia atď.), ktoré sa prejavujú v procese interpretácie ako napr. výkonová motivácia, zvládanie trémy, hodnota, ktorú interpret prisúdil danej skladbe, vzťah medzi vnútorným prežívaním a vonkajšou interpretáciou, pochopenie myšlienok skladateľa, miera snahy prezentovať obsah diela verzus svoje prednosti

(skromnosť a úcta k interpretovanému autorovi verzus vlastné ego) a tiež nakoľko je interpret schopný samostatného interpretačného myslenia (či prevláda reprodukcia myšlienok pedagóga nad vlastným vkladom a prácou študenta alebo naopak, že je síce samostatne myslíaci, ale odmieta odborné rady pedagóga) atď.

E. Kritérium hudobno-psychologických schopností a spôsobilostí – týka sa miery rozvoja jednotlivých hudobných schopností (napr. hudobný sluch – prejavuje sa najmä v rovine ladenia, metro-rytmické čítanie, hudobná predstavivosť, hudobné myslenie, hudobná pamäť atď.) a ich súčinnosti uplatňovanej počas výkonu.

F. Kritérium hudobno-fyziologických (technických) schopností a zručností – interpretovať skladbu je možné len na základe určitých získaných psychomotorických zručností, ktoré môžu mať rôznu úroveň závislú na náročnosti repertoáru, procese cvičenia, kvalite a obsahu predchádzajúceho štúdia, fyziologických dispozíciách študenta či jednotlivcov v hudobnom zoskupení a pod., hodnotí sa miera zvládnutia pohybových a hmatových úkonov, koordinácia častí tela, tónová čistota a celková práca s nástrojom, hlasom či gestikuláciou.

G. Kritérium tvorivosti – aj napriek tomu, že ide o interpretáciu, môžeme hovoriť o štúdiu interpretačného umenia, ktoré vyžaduje ďalšie špecifické kritériá, ktorými sú:

a. Kritérium tónotvorby – týka sa tvorby a modelovania tónu, pedalizácie;

b. Kritérium časotvorby – týka sa vystihnutia a modelovania rôznorodého hudobného času, čo predpokladá sofistikovanú prácu s tempom, metrom, rytmom, frázovaním a artikuláciou;

c. Kritérium interpretačnej dramaturgie – schopnosť interpreta dramaturgicky vystavať dielo a danú myšlienku dramaturgie aj sprostredkovať poslucháčovi (kombinácia vystihnutia kulminačných vrcholov, hudobného času, harmonicky zaujímavých momentov, agogiky atď.);

d. Kritérium interpretačnej hodnovernosti (komunikácie medzi interpretom a poslucháčom) – schopnosť interpreta tlmočiť emocionálny či myšlienkový obsah hudby poslucháčovi (náročná oblasť v čisto inštrumentálnej hudbe, vo vokálnej a vokálno-inštrumentálnej je do veľkej miery vypovedajúci samotný text).

H. Kritérium pohotovosti – posudzuje sa miera schopnosti interpreta vyriešiť nečakaný interpretačný problém (výpadok pamäte, technický problém, mechanický problém nástroja a pod.).

I. Kritérium spolupráce (pri výkonoch hudobných zoskupení) – posudzuje sa miera spolupráce medzi jednotlivými členmi zoskupenia, ich vzájomná súhra, spoločné ladenie, jednota v interpretačnej dramaturgii, pri spolupráci dirigenta s orchestrom ich vzájomná komunikácia, schopnosť dirigenta viesť dané teleso, schopnosť telesa nechať sa viesť dirigentom, pri javiskových dielach koordinácia diania na javisku a v „jame“ a pod.

- J. Kritérium cvičenia – posudzuje sa proces cvičenia pred podaním výkonu (koľko a akým spôsobom sa študent, resp. zoskupenie na daný výkon pripravoval/o, čo sa zákonite prejaví na úrovni koordinácie kritérií C-I).
- K. Kritérium vizuálneho dojmu
- a. Kritérium práce s telom – posudzuje sa správanie interpreta či zoskupenia počas výkonu z hľadiska pohybov, gestikulácie, očného kontaktu a mimiky;
- b. Kritérium etikety – posudzuje sa vzhľad a súlad so zaužívaným spoločenským správaním.
- L. Kritérium pridanej hodnoty – zreteľ sa berie na pridané hodnoty výkonu ako napr. keď sa výkon odohráva v špeciálnom priestore, na špeciálnych nástrojoch (napr. historických), alebo keď je interpretom veľmi malé dieťa alebo naopak starší človek a pod.
- M. Kritérium prípravy na výkon – posudzuje sa prístup študenta, resp. zoskupenia k bezprostrednej príprave na výkon (spôsob, akým trávi čas tesne pred výkonom).
- N. Kritérium sebareflexie – posudzuje sa komentovanie a analýza výkonu po jeho podaní zo strany študenta, resp. členov zoskupenia.
- O. Kritérium momentálnej všeobecnej úrovne – ide o zohľadnenie všeobecnej úrovne interpretačných výkonov v období posudzovania jedného daného výkonu (napr. keď je celková úroveň výkonov účastníkov prijímacích skúšok nižšia alebo vyššia).
- P. Kritérium celkového dojmu – posudzuje sa komplex predchádzajúcich kritérií.

Záver

Je veľmi dôležité, aby aj hudobno-interpretačné výkony boli na všetkých stupňoch štúdia posudzované čo najobjektívnejšie a na základe určitých stratégií a pravidiel. Inak môže dochádzať na strane mladých interpretov k demotivácii, frustrácii či hnevu z toho, že v porovnaní s hodnotením výkonov iných študentov nevidia logiku a spravodlivosť. Za kľúčové preto považujeme to, aby pedagógovia vyučujúci pedagogiku, psychológiu a didaktiku interpretov, ich čo v najväčšej možnej miere informovali o všetkých aspektoch a faktoroch diagnostikovania a hodnotenia hudobno-interpretačných výkonov, aby s nimi rozoberali ich skúsenosti v tejto oblasti z predchádzajúceho štúdia a vystríhali ich pred možnými pochybeniami v ich budúcej pedagogicko-diagnosticko-praxi.

Bibliografia

- Bajtoš, J. 20013. *Didaktika vysokej školy*. Bratislava: Wolters Kluwer, s. r. o., 2013. 398 s. ISBN 978-80-8078-652-6.
- Braun, R. 2014. *Pedagogicko-psychologická diagnostika*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, 2014. 117 s. ISBN 978-80-7290-656-7.
- Gavora, P. 2015. *Akí sú moji žiaci*. Krupina: Enigma Publishing, 2015. 216 s. ISBN 978-80-89132-91-1.
- Marešová, J. 2012. Didaktická diagnostika. In: Podlahová, L. a kol. *Didaktika pro vysokoškolské učitele*. Praha: Grada Publishing, a. s., 2012. s. 87-94. ISBN 978-80-247-8102-0.
- Miller, I. 2012. Evaluace ve vzdelávání, hodnocení výsledků výuky. In: Slavík, M. a kol. *Vysokoškolská pedagogika*. Praha: Grada Publishing, a. s., 2012. s. 194-208. ISBN 978-80-247-8075-7.
- Obst, O. 2009. Hodnocení výsledků výuky. In: Kahlous, Z., Obst, O. a kol. *Školní didaktika*. Praha: Portál, 2009.. s. 403-414. ISBN 978-80-7367-571-4.
- Sedlák, F., Váňová, H. 2013. *Hudební psychologie pro učitele*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, 2013. 406 s. ISBN 978-80-246-2060-2.
- Turek, I. 2014. *Didaktika*. Bratislava: Wolters Kluwer, s. r. o., 2015. 618 s. ISBN 978-80-8168-004-5.

PaedDr. Mgr. art. Silvia Adamová, PhD. et PhD.

Katedra teórie hudby

Vysoká škola múzických umení v Bratislave, Hudobná a tanečná fakulta

Zochova 1, 81 03 Bratislava

sadamova1@vsmu.sk